«Allah’ım! İyilikler yapmayı kötülüklerden el çekmeyi, yoksulları sevmeyi, beni bağışlayıp bana rahmet etmeni senden dilerim. Bir topluma bir fitne göndereceksen beni o fitneye düşürmeksizin vefat ettir. Bana seni sevmeyi, seni sevenleri sevmeyi ve senin sevgine yaklaştıran her ameli sevmeyi nasip eyle.»

Muaz b. Cebel -radıyallahu anh- anlatıyor: Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- bir sabah namazına o kadar geç kalmıştı ki neredeyse güneş doğacaktı. Derken çabucak çıktı namazı için kamet getirildi. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- namazı biraz hafifçe kıldırdı. Selam verince olanca sesiyle saflarda bulunduğunuz şekilde kalınız buyurdu ve bize dönerek şöyle dedi: «Beni bu sabah namazına geciktiren sebebin ne olduğunu söyleyeceğim, geceleyin kalkıp abdest alıp, takdir olunan sayıda namaz kıldım, derken namazda uyuklamaya başladım. Sonra uykum ağırlaştı ve ben Rabbimi en güzel surette gördüm. Ya Muhammed diye buyurdu. Ben de: Buyur Rabbim, buyur! dedim. Rabbim buyurdu ki: Mele-i Âlâ (yüce topluluk), hangi hususta, nelerde yarıştıklarını biliyor musun? dedi. Ben de: Bilmiyorum Ya Rabbi! dedim. Bunu üç kere tekrarladı. Sonra avucunu iki küreğimin arasına koydu, ben iki elin serinliğini iki memem arasında hissettim. Her şey bana göründü ve her şeyi bildim. Ya Muhammed! diye buyurdu. Ben de: Buyur Rabbim, buyur! dedim. Rabbim buyurdu ki: Mele-i Âlâ (yüce topluluk), hangi hususta, nelerde yarıştıklarını biliyor musun? dedi. Ben de: Kefaretler konusunda, dedim. Nedir onlar? buyurdu. Ben de dedim ki: Yaya olarak cemaatlere gitmek, namazlardan sonra mescitlerde oturmak, her türlü zorluklar karşısında abdest organlarını kapsamlı yıkamak dedim. Sonra hangi konularda? buyurdu. Yemek yedirmek, yumuşak söz söylemek, insanlar uyurken geceleyin namaz kılmak. Bunun üzerine: Dile benden ne dilersen! buyurdu. Ben de şöyle dua ettim: Allah’ım! İyilikler yapmayı, kötülüklerden el çekmeyi, yoksulları sevmeyi, beni bağışlayıp bana rahmet etmeni senden dilerim. Bir topluma bir fitne göndereceksen, beni o fitneye düşürmeksizin vefat ettir. Bana seni sevmeyi, seni sevenleri sevmeyi ve senin sevgine yaklaştıran her ameli sevmeyi nasip eyle.» Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-: «Bu söylenenler haktır ve gerçektir. Bunları kendinize ders edininiz ve öğreniniz.» buyurdu.

[Sahih Hadis] [Tirmizî rivayet etmiştir - Ahmed rivayet etmiştir]

Muaz b. Cebel –radıyallahu anh- Nebi –sallallahu aleyhi ve sellem-’in bir gün sabah namazını kıldırmak için geç geldiğini haber veriyor. Öyle geç kalmıştı ki; namazı ancak güneşin doğmasına çok az kala kıldırabilmişti. Hızlı bir şekilde gelerek, kamet getirilmesini emretmiş,

selam verdikten sonra sahabelere yerlerinde kalmalarını emrederek, namaza geç kalış sebebini beyan etmiştir. Nebi –sallallahu aleyhi ve sellem- gece kalkıp, abdest alarak yüce Allah'ın dilemesi ile namaz kılmış ve namaz esnasında uyuya kalmıştır. Uykusunda Rabbini en güzel surette görmüştür. Allah Teâlâ kendisine mukarreb/yakınlaştırılmış meleklerin hangi konuda konuştuklarını sormuş, Nebi –sallallahu aleyhi ve sellem- de bilmediğini beyan etmiştir. Bu soru ve cevap üç kere tekrarlandıktan sonra Allah Teâlâ avucunu Nebi –sallallahu aleyhi ve sellem-'in iki küreği arasına koymuş, o da yüce Allah'ın iki elinin parmak serinliğini iki memesi arasında hissetmiştir. Şüphesiz Nebi –sallallahu aleyhi ve sellem-'in Rabbini vasfettiği bu sıfatlar hak ve sıdk haberlerdir. Bu sıfatları tasdik edip, iman etmek gerekir. Zira yüce Allah'ın kendisini vasfettiği sıfatlara da böyle teşbih ve temsil etmeden iman etmek gerekir. Bu türden bazı sıfatları anlamakta zorluk çekenler yüce Allah'ın Kur'an-ı Kerim'de övdüğü ilimde derinleşenlerin söylediği gibi söylesinler. Onlar; "Ona inandık, hepsi Rabbimiz katındandır." derler. Bilmediği konularda tekellüf ederek, zorlama yorumlar yapmalarına hiç gerek yoktur. Böyle yapması sonucu helak olabilirler. Mümin kimseler böyle ayet ve hadisler karşısında Allah ve Rasûlü bizlere böyle haber vermiştir. Allah ve Rasûlü doğru söylemiştir, derler. Bu tür ayet ve hadisler Mümin kimselerin imanını arttırır. Allah Teâlâ avucunu Nebi –sallallahu aleyhi ve sellem-'in iki küreği arasına koyunca her şey onun gözü önünde aydınlığa kavuşmuş, böylece kendisine sorulan cevabı bulmuştur. Cevaben; melekler kendi aralarında günahlara kefaret olan hususları konuşup tartışıyorlar demiştir. Meleklerin konuşup, tartışması bu amelleri yazıp göğe yükselmek için yarışmalarıdır. Yahut bu amellerin fazileti ve şerefi hakkında konuşmalarıdır. Bu hasletler; cemaatle namaz kılmak için camiye yürüyerek gitmek, zikir çekmek, Kur'an okumak, ilim öğrenip öğretmek için namazlardan sonra camide kalıp beklemek, abdesti güzelce alarak soğuk hava koşulları gibi zor durumlarda bunu yapmaktır. Ardından Rabbimiz Nebi –sallallahu aleyhi ve sellem-'e; "Melekler hangi konularda konuşup, tartışırlar." diye tekrardan sormuştur. Nebi –sallallahu aleyhi ve sellem- de: «Yemek yedirmek yumuşak söz söylemek, insanlar uyurken geceleyin namaz kılmak.» diye cevap vermiştir. Bunun üzerine: Allah Subhanehû ve Teâlâ: "Dile benden ne dilersen!" diye buyurmuş, o da; kendisine iyilikler yapmayı, kötülüklerden el çekmeyi, yoksul ve fakirleri sevdirmesini, bağışlayıp, rahmet etmesini dilemiştir. Bir topluma bir fitne gönderdiğinde kendisini o fitneye düşürmeksizin vefat ettirmesini, kendisini sevmeyi, onu sevenleri sevmeyi ve sevgisine yaklaştıran her ameli sevmeyi isteyip, niyaz etmiştir. Ardından Nebi –sallallahu aleyhi ve sellem- bu söylenenlerin hak ve gerçek olduğunu haber vermiş, sahabelere bunları kendilerine ders edinip öğrenmelerini de emretmiştir.

http://sunnah.global/hadeeth/tr/show/6332